

תשובות למבחני חודש חשוון

מבחן מס' 14:

מסכת כלאים / פרק א' משנה ד' - פרק ב' משנה ח'

א. הרכבה של זית על רימון, נותנת:

ת. 3. שיזף (פ"א, מ"ד, רע"ב)

ב. הצנון והנפוץ:

ת. 3. כלאים זה בזה, כיון שחלוקים בטעם הפרי. (מ"ה, רע"ב)

ג. האם מותר להרכיב: א. אין סרק באילן מאכל? ב. אין סרק באילן סרק?

ת. 1. סרק במאכל – אסור. סרק בסרק – מותר. (מ"ז, רע"ב)

ד. הטומן לפת וצנונות תחת הגפן, ולא היו עלי הצנון מגולים כלל:

ת. 4. אינם ניטלים בשבת. (מ"ט, רע"ב)

ה. להלכה! באיזה אופן חייב משום: א. כלאי זרעים? ב. כלאי הכרם?

ת. 2. חטה ושעורה כאחד – כלאי זרעים. חטה ושעורה וחרצן – כלאי הכרם. (פ"א, מ"ט, רע"ב)

ו. בתערובת זרעים של שני מינים. מתי נאמר דין "ימעט"?

ת. 1. כשהמועט הוא אחד מעשרים וארבעה מהתערובת. (פ"ב, מ"א, רע"ב)

ז. בשטח של חמישים אמה על חמישים אמה, ניתן לזרוע:

ת. 3. 1 ו-2 נכונים. (מ"ב, רע"ב)

ח. כמה הוא שיעור "שתלע"?

ת. 2. שלשה ימים בקרקע לחה, אך ביבשה צריך יותר. (מ"ג, רע"ב)

ט. נטועה ונמלך לזרעה, כיצד יעשה?

ת. 4. 2 ו-3 נכונים. (מ"ד)

י. תבואה שעלו בה ספיחי אסטיס:

ת. 1. אין מחייבים אותו לנכש. (מ"ה)

מבחן מס' 15:

מסכת כלאים / פרק ב' משנה ט' - פרק ד' משנה ד'

א. להלכה! כמה ערוגות בית רובע ממינים שונים ניתן לזרוע בבית סאה?

ת. 3. תשע. (מ"ט, רע"ב)

ב. מתי לא מועילה הרחקת בית רובע?

ת. 2. כשמין אחד מקיף את חברו מארבע רוחות. (מ"י, רע"ב)

ג. ערוגה של ששה טפחים על ששה טפחים, ויש לה גם גבול טפח, כמה מינים אפשר לזרוע בה?

ת. 1. שלשה עשר – לרבנן. שמונה עשר – לר' יהודה. (פ"ג, מ"א)

ד. דין ערוגות ששה טפחים, שזרעים בה חמישה מינים, נאמר:

ת. 3. בירקות ולא בזרעים. (מ"ב)

ה. גבול טפח של ערוגה, שזרעו בו שנים עשר מינים ואח"כ נתמעט, מה דינו?

ת. 4. כשר, ואין צריך לעקור את הצמחים. (מ"ב)

ו. להלכה! באיזה אופן מותר לזרוע שני מיני ירק?

ת. 4. 1 ו-2 נכונים. (פ"ג, מ"ג, רע"ב)

ז. להלכה! באיזה אופן מותר?

ת. 1. שתי שורות קישואין, שתיים של דלועים ושתיים פול המצרי, ותלם מפסיק בין מין למין. (מ"ד)

ח. האם מותר לטעת קישות ודלעת לתוך גומא אחת?

ת. 3. מותר בהטיית העלים זה מכנגד זה. (פ"ג, מ"ה)

ט. קרחת הכרם לבית הלל שש עשרה אמה. מדוע?

ת. 4. כי פחות מארבע אמות לא נחשב שדה. (פ"ד, מ"א, רע"ב)

י. גדר שנפרץ עד עשר אמות:

ת. 2. אפילו כנגד הפרצה מותר לסמוך. (פ"ד, מ"ד, רע"ב)

אהחן זה חוק דל ע"י:

ע"הו ה"ר צ'הי צ'וז ה"לוי ז"ל

שם: _____ טל': _____

מבחן מס' 23 – פרשת זיגש

מסכת שביעית / פרק ו' משנה ו' – פרק ח' משנה ו'

א. מדוע אין מביאים תרומה מחו"ל לארץ.

1. כי התרומה טמאה.
2. שמא ירד הכהן אחריה ויטמא.
3. שמא תרקב בדרך.
4. כי ביציאתה מחו"ל היא מאבדת שם תרומה.

ב. האם עולשי שדה מטמאים טומאת אוכלים.

1. כן.
2. לא.
3. רק בשביעית מטמאים.
4. רק בשאר שנים מטמאים.

ג. האם מותר לסחור בבכור בהמה.

1. אסור.
2. מותר.
3. בבכור חי - מותר, בשחוט - אסור.
4. בבכור חי - אסור, בשחוט - מותר, ובלבד שלא ימכרנו באיטליו.

ד. להלכה! מי שנזדמנו לו מיני בעלי חיים טמאים, האם מותר למוכרם?

1. מותר.
2. אסור.
3. צייד - אסור, אחרים - מותרים.
4. צייד - מותר, אחרים - אסורים.

ה. להלכה! האם יש שביעית לקטף.

1. יש לו שביעית.
2. אין לו שביעית, כי אין דינו כעצים.
3. אין לו שביעית, כי דינו כעצים.
4. יש לו שביעית, כי הנאתו וביעורו שוים.

ו. ורד וחרובים שכבשם, האם נותנים טעם?

1. ורד ישן נותן טעם, חרובים – בין חדשים בין ישנים נותנים טעם.
2. ורד חדש נותן טעם. חרוב ישן נותן טעם, אך לא חדש.
3. ורד וחרובים נותנים טעם, בין חדשים בין ישנים.
4. ורד וחרוב חדשים נותנים טעם. ישנים – אין נותנים טעם.

ז. באילו שמנים אסור להדליק נר.

1. בתרומה ובשביעית – אסור.
2. בשביעית ובמעשר שני – אסור.
3. בתרומה טמאה ובמעשר שני – אסור.
4. בתרומה טהורה ובמעשר שני – אסור.

ח. מדוע אין למכור פירות שביעית במידה, במשקל או במנין?

1. כדי שימכרו בזול.
2. שיהיה היכר לדבר, שצריך לנהוג בהם קדושת שביעית.
3. 1 ו-2 נכונים.
4. כדי שימכרו ביוקר.

ט. האומר לפועל הא לך איסור ולקוט לי בו ירק, מה הדין? ומה הטעם?

1. שכרו אסור, כי הוא לשון מכר.
2. שכרו מותר, כי הוא לשון שכירות.
3. שכרו אסור, כי הוא לשון שכירות.
4. שכרו מותר, כי הוא לשון מכר.

י. האם מותר לקצוץ תאנים בחרבה? ומדוע?

1. אסור, כי זו דרכו.
2. מותר, כי אינו כדרך המקובלת.
3. אסור, משום מראית עין.
4. מותר, כי לא משנה במה קוצצים.

שם: _____ טל': _____

מבחן מס' 24 – פרשת זיחי
מסכת שביעית / פרק ח' משנה ז' – פרק ט' משנה ט'

א. להלכה! האם מותר לבשל ירק של שביעית בשמן של תרומה? מה הטעם?

1. אסור, כי הבישול מבטל דין שביעית מהירקות.
2. אסור, שמא יטמא השמן ויצטרך לשורפו ונמצא מפסיד פירות שביעית.
3. מותר, דלא חיישינן שיטמא השמן.
4. מותר, אם בטלים הירקות ברוב השמן.

ב. האם מותר לרחוץ במרחץ שהוסקה בתבן או בקש של שביעית?

1. מותר.
2. אסור.
3. מותר, ואדם חשוב יחמיר על עצמו.
4. מחלוקת.

ג. האם מותר לקנות בשביעית מעם הארץ כוסבר של גינה?

1. אסור.
2. מותר, כי אין רגילים לשמרו.
3. מותר כדי מזון ג' סעודות.
4. מחלוקת.

ד. מתי חייבים לבער פירות ביהודה.

1. בכל אחת משלש הארצות שביהודה חייבים לבער כשיכלה בה לחיה.
2. כשיכלה לחיה בכל ארץ ישראל.
3. כשיכלה בהר המלך.
4. כל מין, כשיכלה אותו המין לחיה בכל שלש ארצות יהודה.

ה. מה המשמעות של "כל הארצות כאחת לזיתים ולתגרים"?

1. זמן הביעור ביהודה הוא אחד.
2. ניתן לאכול זיתים ותמרים בארץ ישראל, כל עוד לא כלו אפילו במקום אחד בא"י.
3. מינים אלו מתבערים לפי המקום שבו כלו ראשונים.
4. מינים אלה אינם חייבים בביעור.

ו. הכובש שלשה מיני ירק, עד מתי רשאי לאוכלם? להלכה!

1. כשיכלה הראשון מן השדה.
2. כשיכלה האחרון מן השדה.
3. כשיכלו כל הירקות כולם מן השדה.
4. כל שכלה מינו מן השדה, יבער מינו מן החבית.

ז. מדוע נקרא המטר "רביעה"?

1. כי כשירד בלילי רביעי הריהו לברכה.
2. על שם שמצמיח (מלשון הרבעה).
3. על שם שמדביק את העפר (מלשון הרבצה).
4. 2 ו-3 נכונים.

ח. עד מתי אוכלים עשבים לחים? להלכה!

1. עד שייבש המתוק.
2. עד שתרד רביעה שניה.
3. עד שישירו מאביהן.
4. עד המוקדם מבין 2 ו-3.

ט. האם מותר לשרוף בתבן ובקש של שביעית.

1. מותר.
2. אסור.
3. מותר משתרד רביעה שניה.
4. מותר עד שתרד רביעה שניה.

י. להלכה! האם אוכלים לאחר שנתקיימה מצות הביעור?

1. אין אוכלים.
2. כולם אוכלים.
3. עניים- אוכלים, עשירים- אינם אוכלים.
4. אוכלים כדי ג' סעודות.

מבחן מס' 16:

מסכת כלאים / פרק ד' משנה ה' - פרק ז' משנה א'

א. כמה צריך להרחיק מכרם וכמה מגפן יחידית?
 ת. 4. מכרם 4 אמות מגפן יחידית 6 טפחים. (פ"ד מ"ה ד"ה..
 ב"ש אומרים כרם וד"ה אינו כרם)

ב. הנוטע שורה אחת בתוך שלו ושורה אחת בתוך של חברו, באופן שמצטרפות. מה הדין?

ת. 1. צריך להרחיק זרע מהן ארבע אמות. (מ"ז, רע"ב)
 ג. כרם שחרב, מתי עדיין נחשב כרם?
 ת. 4. כשנשארו לפחות עשר גפנים לבית סאה, ונטועות כהלכתן. (פ"ה, מ"א, רע"ב)

ד. כרם ששורתיו רחוקות פחות מארבע אמות זו מזו, לדעת חכמים הוא כרם, מדוע?

ת. 2. כי רואים את השורות האמצעיות כאילו הם עצים בעלמא. (מ"ב, רע"ב)

ה. שומרה שבכרם, האם זורעים בתוכה?

ת. 3. אם גבוהה עשרה ורחבה ארבעה, זורעים בתוכה. (פ"ה, מ"ג)

ו. גפן שנטועה בגומה, כמה צריך להרחיק לדעת ת"ק בשביל לזרוע זרעים אחרים?

ת. 1. שישה טפחים. (פ"ה מ"ד ד"ה נותנים לה)
 ז. הרואה ירק בכרם ואמר: כשאגיע לו אלקטנו, או אמר: כשאחזור לו אלקטנו, מה הדין?

ת. 1. כשאגיע – מותר. כשאחזור – אם הוסיף במאתים – אסור. (מ"ו)
 ח. היה הולך בכרם וזרעים בידו והולכה הרוח את הזרעים לפניו ואח"כ מצא שצמחו, מה הדין?

ת. 2. עשבים – יהפוך את השרשים, אביב – הקשין מותרים והדגן אסור, הביאה דגן – תדלק. (מ"ז)

ט. המקיים קוצים בכרם, האם קידש?

ת. 4. בערביא – קידש. בשאר המקומות – מחלוקת. (פ"ו, מ"א, רע"ב)

י. מהו החידוש בדין "ערים" לבית הלל (לפי ת"ק)?

ת. 4. 2 ו-3 נכונים. (פ"ו, מ"א, רע"ב)

מבחן מס' 17:

מסכת כלאים / פרק ו' משנה ב' - מסכת כלאים פרק ז' משנה ה'

א. המדלה את הגפן על מקצת, מתי אסור לזרוע מתחת למותר?

ת. 1. 4 ו-3 נכונים. (פ"ו, מ"ג)

ב. להלכה! איזהו אילן סרק, ולגבי איזה דין נאמר דבר זה?

ת. 2. כל שאינו עושה פירות. נאמר לענין שאסור לזרוע תחת המותר. (מ"ה, רע"ב)

ג. מהו שיעור של פסקי ערים?

ת. 3. שמונה אמות ועוד. (מ"ו)

ד. להלכה! מה דינו של עריס היוצא מתוך הקרן וכלה?

ת. 1. מרחיק ששה טפחים מכאן וששה טפחים מכאן, וזרוע את המותר. (מ"ז, רע"ב)

ה. קנים שבוטלים מן העריס בגלל שלא רצה לקצרים, מה הדין?

ת. 1. מותר לזרוע כנגדן. (מ"ח)

ו. המתחז ומורה מגפן לגפן וסיפקה בחבל, האם מותר לזרוע תחת הסיפוק?

ת. 4. מותר. אך אם עשאו כדי שיתפשטו עליו השריגים החדשים – אסור. (פ"ו מ"ט)

ז. המברין גפן בארץ ויש על גבה עפר שלוש אצבעות, האם מותר לזרוע מעליה?

ת. 2. הבריכה בדלעת – אסור. בסלע – מותר. (פ"ז מ"א)

ח. המברין שלש גפנים, מתי ייחשבו לכרם?

ת. 1. כשעיקריהם נראים וגם יש ביניהם מארבע אמות עד שמונה. (פ"ז מ"ב)

ט. האם מותר לזרוע סמוך לגפן שיבשה?

ת. 3. אסור. (פ"ז מ"ב ובברטורא ד"ה גפן שיבשה)

י. ליסטים שזרע תבואה בכרם וחזר הכרם לבעליו:

ת. 4. 1 ו-3 נכונים. (פ"ז מ"ז ד"ה קוצרו אפי' במועד)

תיקון טעות!

בחודש הקודם, במבחן מס' 20 קרתה שגיאת הקלדה בשאלה ג', בתשובה מס' 4 - שהיא הנכונה. השאלה היתה: איזו פעולה מזרזת את הבשלת הפירות? באפשרות מס' 4 נכתב בטעות "סוכה" במקום התשובה הנכונה שהיא "סיכה". (לכן כמונן לא תרדנה נקודות על שאלה זו.)

שם: _____ טל': _____

מבחן מס' 25 – פרשת שמות מסכת שביעית/ פרק י' משנה א' – מסכת תרומות/ פרק א' משנה ז'

א. להלכה! האם הקפת החנות משמטת?

1. אינה משמטת, ואם זקפה במלוה – משמטת.
2. משמטת.
3. אינה משמטת. מפני תקנת השוק.
4. הראשון משמט.

ב. האם שביעית משמטת הלואה בשטר?

1. אינה משמטת, כאן שיש אחריות קרקעות.
2. משמטת, כי שעבוד הקרקעות לא נחשב כיש לו משכון.
3. משמטת. בגלל תקנת השוק.
4. משמטת, כי אין אחריות קרקעות.

ג. השוחט את הפרה וחלקה בא' דראש השנה של שמינית, האם משמט?

1. אם היה החודש מעובר – משמט.
2. אם היה אלול בן כ"ט יום – משמט.
3. אינו משמט.
4. משמט.

ד. הלל יכול היה לתקן פרוזבול, כי.

1. העשירים הפסיקו להלוות. ובוה עברו איסור.
2. העניים לא מצאו מקום ללוות.
3. השמטת כספים בזמן הזה מדרבנן.
4. אף תשובה אחת אינה נכונה.

ה. מה דינם של פרוזבול מוקדם ופרוזבול מאוחר.

1. מוקדם- כשר. מאוחר פסול.
2. מוקדם- פסול. מאוחר- כשר.
3. שניהם פסולים.
4. שניהם כשרים.

ו. שטרי חוב מוקדמים ומאוחרים - מה דינם?

1. שניהם פסולים משום קנס.
2. המוקדמים – כשרים. כי המלווה מפסיד עצמו. המאוחרים – פסולים משום קנס.
3. המוקדמים – פסולים. כי גובה מלקוחות שלא כדין. המאוחרים – כשרים כי הורע כוח המלווה.
4. המוקדמים – פסולים, כי העדים החתומים רשעים. המאוחרים- כשרים, כי הורע כח המלווה.

ז. כוורת דבורים המחבורת בטיט לקרקע, האם מקבלת טומאה?

1. כוורת גדולה- כן. קטנה- לא.
2. מחלוקת.
3. כן.
4. לא.

ח. מהו להחזיר חוב לבניו של הגר.

1. אם נתגיירו בניו עמו והחזיר – רוח חכמים נוחה הימנו.
2. אם הייתה הורתם שלא בקדושה ולידתם בקדושה – אין רוח חכמים נוחה הימנו.
3. 1 ו- 2 נכונים.
4. בשני המקרים אין רוח חכמים נוחה הימנו אם החזיר.

ט. להלכה! קטן שלא הביא שתי שערות, האם תרומתו תרומה.

1. כן.
2. לא.
3. מגיל חינוך תרומתו תרומה.
4. משבא לעונת נדרים, תרומתו תרומה.

י. מאיזה פסוק לומדים שאין תורמים מן ההפקר.

1. והרמותם ממנו.
2. כי את מעשר בני ישראל אשר ירימו לה' תרומה.
3. ובא הלוי כי אין לו חלק ונחלה עימך.
4. את מקדשו ממנו.

עם לימוד הפרק האחרון של מסכת שביעית
העוסק בדיון שמיטת כספים חבאנו מקצת
הלכות שמיטת כספים
מתוך חספר "דיני שביעית" בהוצאת דגל ירושלים:

שלוש מצוות נצטוונו בשמיטת כספים:

1. מצות עשה להשמיט את כל החובות שחייב אדם לחברו – הן החובות שבכתב והן שבעל-פה.
2. מצות לא תעשה, שלא לתבוע חובות מחברו אחרי שנת השמיטה.
3. נצטוונו במצות לא תעשה נוספת, שלא להמנע מלהלוות לחברו קודם שנת השמיטה מתוך חשש שמא יתאחר החוב וישמט. והנמנע מלהלוות – עובר על איסור לא תעשה מן התורה.

דיני שמיטת כספים:

א) לרוב הראשונים שמיטת כספים היא "אפקעתא דמלכא", כלומר אין צורך שהמלוה יאמר שמשמט חובו, אלא החובות נשמטים מאליהם.

ב) שמיטת החובות כוללת גם אוכלין – שאינם מוחזרים בעצמם – ולכן, שכן שהלוה לזולתו דבר מאכל, כשמוגיע זמן ההשמטה, נשמט החוב.

ג) בזמן הזה – לרוב הראשונים שמיטת כספים הינה מדרבנן. וטעם חז"ל – שלא תשתכח תורת שמיטה מישראל.

ד) לרוב הפוסקים מצוה זו נוהגת בכל מקום, בין בארץ ובין בחוץ-לארץ, מפני שמצוה זו אינה תלויה בארץ, אלא היא חובת הגוף.

ה) להלכה שביעית משמטת בסופה, כלומר, זמן שמיטת כספים היא בסוף שנת השמיטה. לכן במשך שנת השמיטה מותר לגבות כל חוב שיש לו אצל חברו ואחרי שנת השמיטה אסור לגבות כל חוב – בין הלואה שנעשתה קדם לשמיטה בין הלואה שנעשתה בשנת השמיטה.

ו) לשיטת חלק מן הראשונים אסור לגבות חוב גם במשך שנת השמיטה. לכן יש נוהגים לעשות פרוזבול אף בערב ראש השנה של שמיטה.

ז) שביעית משמטת אפילו אם התנה המלוה ששביעית לא תשמט, שהמתנה על מה שכתוב בתורה – תנאו בטל. אבל אם התנו הלווה והמלוה ביניהם שהלווה לא ישמט את החוב בשביעית – תנאו קים, שפרוש תנאי זה הוא, שהלווה מחייב את עצמו בכסף שהתורה לא חייבה אותו, ובדבר זה אין איסור, שהרי יכול אדם לקבל על עצמו כל התחייבות כספית.

ח) לווה הבא להחזיר את חובו אחרי שמיטה – צריך המלוה לומר לו "משמט אני" וכבר נפטרת ממנו. אם אמר הלווה "אף על פי כן" רצוני שתקבל, - יכול המלוה לקבל את הכסף, שפרוש הדברים הוא שהלווה רוצה לתתם לו במתנה.

המחזיר חוב שעברה עליו שביעית – רוח חכמים נוחה הימנו.

ספרי

"...כמו שמצינו ב'רידת הסן ליומו שהיו עיניהם נשואות אל ד' תמיד, ויבטחו בו תמיד, כן ענין השמיטה שלא יעבדו את האדמה כל שנה שביעית אין זרע ואין קציר, ויסמכו על הנס שתעשה התבואה לשלש השנים. (כלי יקר)

שמות הנבחנים שזכו בהגרלת חודש חשוון:

- הרב י. נוימאן - ירושלים זכה ב-300 ₪.
- הרב י.צ. וקסברגר – בני ברק זכה ב-100 ₪.
- הרב נ. לוי – ירושלים זכה ב-50 ₪
- הבח' ש.א. שטראוס – בני ברק זכה ב-50 ₪.

כ"א כסלו - י"ח טבת
תשע"א

המפעל ללימוד
המשנה וזחלכה היומית
סוקולוב 56 בני-ברק 51322
טל': 03-5797372-817-819-2-072, פקס:

קנין המשנה

עידוד לחזרה ושינון משניות / תוכניות מבחנים

חנוכה - אור התורה!

נר חנוכה - מצוה להניחו מתחת עשרה טפחים.
כותב בעל ה"דברי שמואל" מסלונים זי"ע, שזה מרמז על כך שאור החנוכה חודר ומאיר אף בכל המקומות הנמוכים. ומסביר שבשבת ובכל שאר המועדים הקב"ה הוא בבחינת מלך המזמין את אורחיו להיכל קודשו, אך בחנוכה הקב"ה הוא כמלך המבקר את כל אחד במקום שהוא נמצא, באיזה מצב שהוא שרוי. ולכן מניחים את נר חנוכה מתחת לעשרה טפחים, במקום נמוך. ועל האדם מוטל רק לפתוח פתח, אפילו רק כחודו של מחט, ואז פותחין לו פתח כפתחו של אולם.
כמו-כן ידוע שבחנוכה נשפע אור התורה, וכמו שכתב ה"בני יששכר" וז"ל: האיר השי"ת לנו הארת אור הגנוז בתורה ע"י מצות נר חנוכה.
אם-כן, זה הזמן להתחזק בלימוד התורה הקדושה ועי"כ לזכות לאור התורה ולכל ההשפעות הטובות ברוחניות ובגשמיות, אכי"ר.

בהצלחה!

נא שימו לב למספרי הטלפון החדשים וכן לשעות המענה

הטלפוני:

משרד: 072-2-819-817, א-ה: 9:00-14:30, ו': 9:00-12:00
פקס: 03-5797372

לתרומות בכרטיס אשראי: 072-272-2200

את 4 המבחנים יש להחזיר עד יום רביעי פר' וארא

כ"ב בטבת תשע"א:

1. בדואר - לרח' סוקולוב 56 בני-ברק 51322
 2. או לפקס הנ"ל.
- ניתן לברר קבלת הפקס במשרד בשעות הנ"ל.

"לימוד משניות
סגולה לאריכות ימים."
(ר' צדוק חכהן טלובלין)

ל"ג מרת שרה אסתר ע"ה בת הגה"צ
רה"ק אסתר אסתר הכהן ז"ל
נ"ל ע"ה כ"ה בכסלו

שם: _____ טל': _____

מבחן מס' 22 - פרשת מקץ מסכת שביעית / פרק ז' משנה א' - פרק ו' משנה ז'

- א. בנות שוח -**
1. לא נוהגים בהם דיני שביעית.
 2. דיני שביעית נוהגים בהם בשנה השניה לשמיטה שהיא שלישית לחנטה.
 3. דיני שביעית נוהגים בהם במוצאי שביעית.
 4. דיני שביעית נוהגים בהם בשנה השניה לשמיטה, כי הולכים אחר לקיטה.
- ב. טומנים את הלוף בשביעית דוקא באופן:**
1. שלא יראה כזורע.
 2. שלא יצמח.
 3. 1 ו-2 נכונים.
 4. מפורז.
- ג. לוף שעברה עליו שביעית, למאן דאמר: אחד עניים ואחד עשירים אוכלים אחר הביעור.**
1. אם לא לקטו עניים את עליו בשביעית, יעשה חשבון עם העניים.
 2. אם לקטו בשביעית יעשה איתם חשבון.
 3. בין לקטו ובין לא לקטו יעשה איתם חשבון.
 4. אם לא לקטו עניים את עליו בשביעית, אין להם עליו חשבון.
- ד. לוף של ערב שביעית, שנכנס לשביעית ועוקרים אותו בשינוי, באיזה אופן מדובר?**
1. שהוסיף צמחים בשביעית.
 2. שנשלם מערב שביעית.
 3. בין הוסיף צמחים ובין לא הוסיף.
 4. כשעוקר בצנעא.
- ה. מאימתי, לדעת ר' יהודה, מותר לקחת לוף במוצאי שביעית, ומאימתי שאר ירקות? ומדוע?**
1. לוף - מיד, שאר ירקות - שיעשה כיוצא בו, כי במוצאי שביעית לא מצוי לוף של איסור.
 2. שניהם - מיד, כי לא חילקו בירקות.
 3. לוף - משיעשה כיוצא בו. שאר ירקות - מיד, כי לוף של איסור מצוי.
 4. שניהם - מפסח, כי גזרו על לוף אטו שאר ירקות.
- ו. האם רשאי האומן למכור מחרשה ומגל יד בשביעית.**
1. מחרשה - אסור, מגל יד - מותר.
 2. מחרשה - מותר למכור למי שאינו חשוד על השביעית, מגל יד - מותר למכור לכל אחד.
 3. מותר למכור את שניהם לכל אדם.
 4. אסור למכורם לאיש.
- ז. איזו מכירת כדים אסורה.**
1. חמשה כדי שמן וחמשה עשר כדי יין.
 2. לנוכרים בארץ.
 3. לישראל בחוצה לארץ.
 4. בכל האופנים הנ"ל מותר.
- ח. כל שהחזיקו עולי מצרים (ולא החזיקו עולי בבל) מה הדין אכילה ועבודה? ומה הטעם?**
1. נאכל ונעבד, כי אינו קדוש בקדושת ארץ ישראל.
 2. אינו נאכל ואינו נעבד, גזירה משום מקום שהחזיקו עולי בבל.
 3. נאכל - כי קדושה ראשונה לא קדשה לעתיד לבוא, אבל לא נעבד כי החמירו מדרבנן.
 4. נעבד - כי אינו קדוש, ואינו נאכל מדרבנן.
- ט. מדוע מותר למכור ירק במוצאי שביעית, משיעשה כיוצא בו.**
1. כי תולים שהירק הוא מהחדש.
 2. כי ההיתר מבטל את האיסור.
 3. 1 ו-2 נכונים.
 4. כי אין חשש למראית עין.
- י. מהו שמן שריפה, והאם מותר להוציאו לסוריא (להלכה!).**
1. הוא שמן של תרומה טמאה, ואסור להוציאו לסוריא.
 2. שמן ששורפים בו תרומה, ואסור להוציאו לסוריא.
 3. שמן חולין שמשמש לשריפה, ומותר להוציאו לסוריא.
 4. שמן של תרומה טהורה, ואסור להוציאו לסוריא.